33
15 şubat 78

Gerçek

ONBEŞ GÜNLÜK SİYASİ GAZETE YIL: 2 fiyatı: 250 kuruş

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

141–142 kaldırılmalı, faşist yuvaları kapatılmalıdır!..

düşünce ve örgütlenme özgürlüğü hakkımızdır

BİZ EMEKÇİLER;
- CAN GÜVENLİĞİNİN, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜNÜN SAĞLANMASINI,
- FAŞİSTLERDEN HESAP SORULMASINI,
- 141-142'NİN KALDIRILMASINI VE DEMOKRATİK HAKLARIMIZIN VERİLMESİNİ İSTİYORUZ VE BU HAKLARIMIZI ALMAK İÇİN MÜCADELE MİZ SÜRECEK...

Milliyetçi Cephe, hükümetleri tüm çalışanların belini büktü. Sömürü, baskı ve zulüm, Milliyetçi Cephe'ler zamanında görülmedik ölçülere vardı. Ekonomi tam bir açmaza sürüklendi, harvurup harman savuruldu.

Demokrasinin candüşmanlarına karşı bütün emekçiler savaştılar. 600'e yakın ölü ve binlerce yaralı pahasına bu kanlı iktidarlar dönemi kapandı ve yeni bir hükümet işbaşına geldi.

Biz, yeni Ecevit hükümetinin neleri yapıp neleri yapmayacağını önceden gördük ve gösterdik. Çünkü Ecevit hükümeti biz emekçilerin sıkıntılarına çare bulunsun diye kurulmadı. Programından da anlaşıldı ki, yeni hükümet büyük patronların, tekelci parababalarının ekonomik çıkarlarını çözmek için kuruldu.

Biz çalışanlar, siyasi cinayetlerin, kanlı saldırıların hesabı sorulsun, katiller cezalandırılsın istiyoruz, ama Ecevit hükümeti bunu yapmak niyetinde değil. Kontr-gerilla denen gizli cinayet şebekesini açığa çıkarmak yerine üstünü örtmeye, konuyu küllendirmeye çalışıyor.

Biz yapılan yolsuzlukların hesabının sorulmasından yanayız. Soygun ve talan düzeninin elebaşlarından hesap sormak bir yana, yeni hükümet sömürüyü kolaylaştırmak için ortamı düzeltmek ve tekelcilere yaranmak hevesinde.

Biz emekçiler faşistlerden hesap sorulmasını, cinayet örgütlerinin devlet kademelerinden temizlenmesini, okullarda öğrenim özgürlüğünün ve can güvenliğinin vakit geçirilmeden sağlanmasını istiyoruz, ama Ecevit hükümeti, bunları yapmaya niyetli değil. Daha şimdiden faşistlerin kudurganlığı karşısında geri adımlar attı ve halkın isteklerine sağır kaldı. Eğitim enstitülerini faşistlerden temizlemek yerine herkese yaranma siyaseti güttü.

Çalışanların düşünce ve örgütlenme özgürlüğü kısıtlıdır. Bizler bu hakların genişletilmesi için mücadele ediyoruz. Yeni hükümetin bu haklarımızı vermeye niyeti yok.

Yeni Ecevit hükümetinin yapabileceği tek şey çalışanların haklarını tanımak ola bilir. Ama o, buna yanaşmıyor. Tekelcilerin, patronların ekonomik sıkıntılarınıda defedemiyecek. Çünkü, onların sıkıntılarının kaynağı dövizlerinin olmayışıdır. Onlara emperyalistler de döviz vermeyecektir. Çünkü bütün sömürü dünyası sıkıntı içindedir ve can çekişmektedir.

Biz tüm emekçilerin haklarını almaları için,

141 ve 142'nin kaldırılması için,

Faşist yuvaların dağıtılıp katillerden hesap sorulması için, mücadelemize devam edeceğiz.

Teşkilât-ı Mahsusa'dan Kontr-gerilla'ya

Parababaları, yüzyıllardır, sömürü ve zulüm üzerine kurulmuş saltanatlarını sürdürebilmek için bütün yollara başvuruyor. Bunun için, gizli, açık terör örgütleri kuruyor. Bugün herkesin dilinde dolanan Kontr-gerilla da bu gizli şiddet örgütlerinden biridir. Tarihi eskidir. Milli İstihbarat Teşkilatının (MİT) bir parçasıdır. Yani, burjuva devletin bir örgütüdür.

Bugün hükümet in başındakiler Kontr-gerilla, varmıdır, yokmudur, yasalmıdır, değilmidir diye tartışıyorlar. Sanki bu örgütün yönetimi başbakana bağlı değilmiş gibi. Sanki ilk kanunsuz burjuva gizli şiddet örgütü bu imiş gibi.

Şimdi soruyoruz:

- Eski Milli Emniyet Teşkilatının kanunu var mıydı?
- Ermenileri yurtlarından kovan, Kürt kıyımlarını yapan, kim vurduya getirip nice sosyalistleri katleden, MİT'in babası Teşkilat-ı Mahsusa'nın kanunu mu vardı?

Bu zulüm örgütlerinin ilk kurucusu 31 yıl halka kan ağlatan Abdülhamit zalimidir. Ta o zamandan bugüne kanunu bile olmaksızın çalışan bu terör örgütleri her defasında iktidarlara payanda, emekçilere zulüm ve gözyaşı olmuştur.

Bir defa daha görüyoruz ki, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin I. Kongre kararları çok haklıdır.

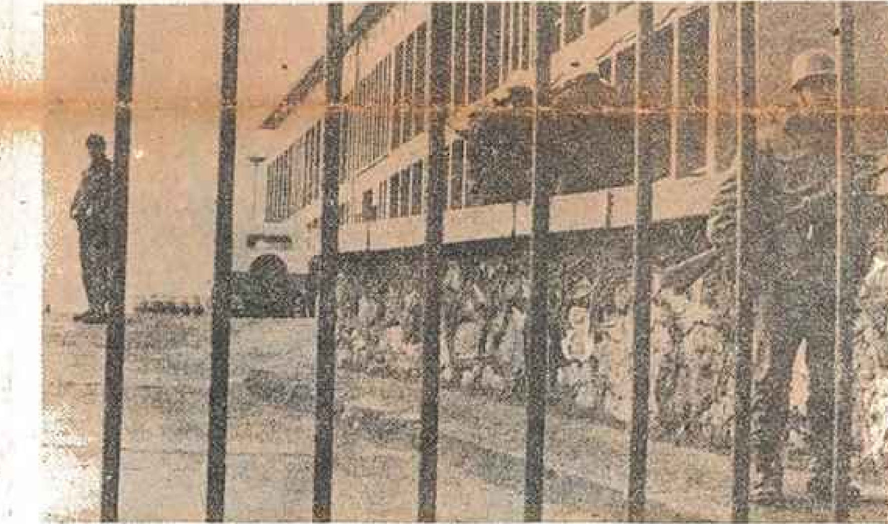
MİT DAĞITILMALIDIR!
CIA'NIN ÜLKEMİZDEKİ VARLIĞINA SON VERİLMELİDİR!
BÜTÜN CİNAYETLERİN HESABI SORULMALIDIR!

gerçek durum
141–142 kaldırılmalıdır

1936 yılından beri ceza kanunu hükümleri arasında 141-142. maddeler diye bilinen hükümler var. Bu hükümlere göre şimdiye kadar yüzlerce sosyalist, devrimci ve demokrat cezalandırıldı. Halen hapishanelerde bu hükümlerden dolayı yatan birçok insan var. Patronlar sınıfı kendi egemenliğini korumak amacıyla bu maddeleri kanuna koymuş. Madde "bir sınıfın başka bir sınıf üzerinde tahakküm kurması" gibi bir ifade taşıyor ama aslında patronların tahakkümünün sona erdirilmesini yasaklıyor. Başlangıçta sadece şunları söylemek bu maddelere dayanılarak senelerce içeri atılmaya sebep oluyordu: "Ülkemizde fabrikaların, bankaların, büyük mülklerin sahibi olan bir avuç patron devlete de hakim olarak işçileri, emekçileri ezmekte, sömürmektedir. Bu egemenliğin sona ermesi için işçilerin birlik olması, siyasi mücadele yapması ve tüm emekçileri etrafında toplayarak iktidarı patronlardan alması gerekir!" Evet. İşte böyle bir cümle beş-on yıl hapsedilmek için yeterdi. Ama demokrasi güçlerinin 40 yıldır sürdürdüğü mücadele sonucunda artık hiçbir savcı bu cümleye bakıp dava açmaya cesaret edemiyor. Ama böyle diye 141-142 . maddelerin önemi kalmadı mı? Asla! Ülkemizde bu maddelere dayanılarak komünist adını taşıyacak bir parti kurulamıyor. İşçi sınıfının iktidar sorunu binbir canbazlıkla ele alınabiliyor. Batının kapitalist ülkelerinde yayınlanan bir eser ülkemizde yayınlanamıyor. Artık iş gelmiş bu maddelerin etkisizleştirilmesinden çıkmış topyekün kaldırılmasına dayanmıştır.

Ecevit hükümeti fincancı katırlarını ürkütmemeyi yeğ tutuyor. 141-142 maddeler hem ceza kanunu hükümleri arasında bulunacak, hem de ülkemizde demokrasinin tam anlamıyla bulunduğu söylenecek. Bu aldatmaca artık bitmelidir. Bu aldatmacanın bitmesi için demokrasi güçlerinin seferber olması gerekir. Bu seferberlikten çeşitli sebeplerle yan çizen, öncülük, artçılık hesaplarına dalan her kimse takkesi düşecektir.

hapishane isyanları

Son günlerde büyük kentlerin hapishanelerinde olaylar çıkıyor. Bu olayların ardında yatan nedir? Düzenin kurbanları olan mahkumlar niçin ölümü göze almak pahasına bile olsa ayaklanıyorlar?

Bunun elbette bir sebebi vardır.

Mahkumlar, güya ıslah için atıldıkları hapishanelerde cehennem azabı yaşıyorlar. Hapishanelerde, gardiyanlar cellatbaşıdır. Hapishane müdürleri çiftlik kahyasıdır. Ve dışarının düzene ait bütün pislikleri içerde fazlasıyla mevcuttur. Kapitalist düzenin sahipleri yeni yeni hapisler açmanın hazırlığı içindedirler.

Genel af çıkalı 5 yıl olmadan boşalan koğuşlar tıklım tıklım doldu. 10 kişilik koğuşlarda 50 kişi kalıyor. Sudan, ışıktan ısıdan yoksun, kısaca insanca yaşamaktan yoksun mahkumlar üzerinde öte yandan zulüm ve baskılar eksik edilmemektedir.

Yeni hükümet hapishanelere el atmalıdır. Faşist cezaevi yöneticileri değiştirilmeli, mahkumlar üzerindeki baskılara son verilmelidir. Onların insanca yaşamalarının gerekleri yerine getirilmelidir. Yeni bir genel af çıkarılmalıdır.

İSDEMİR eski müdürü MSP'li Yaraş ABD'de eşiyle birlikte hırsızlıktan tutuklandı

İskenderun Demir-Çelik Fabrikası'nın, MSP'li eski Genel Müdürü bay Yaraş. İSDEMİR'in ileri işçileri bu adamı ve yaptıklarını çok iyi hatırlarlar. Onun yüzünden işinden ve ekmeğinden olduklarını henüz unutmadılar.

Bay müdür bu kez işçilerin karşısına günlük gazetelerde çıktı. Hem de Amerika'da yakalanmış bir hırsız olarak.

Bu olay biz işçilere ve emekçilere boyuna "öbür dünya" nimetlerini gösterenlerin, aslında kendilerinin bu dünya nimetlerine ne kadar düşkün olduklarını gösteriyor.

eğitim enstitüleri faşist yetiştirme yurtları olamaz!

Milliyetçi Cephe iktidarları döneminde faşist MHP taraftarları her türlü yol denenerek, ortaokul ve lise gibi okullara öğretmen yetiştiren eğitim enstitülerine alındıkları biliniyordu. Başta TÖB-DER olmak üzere herkes bu işe karşı çıktı. İki yıl boyunca bu okullar faşist saldırıların ve "faili meçhul cinayet"lerin(!) merkezi oldu. Devlet eliyle beslenen bu faşist komandoları "Başbuğ"ları Türkeş devletin ve polisin yardımcı kuvvetleri ilan etti.

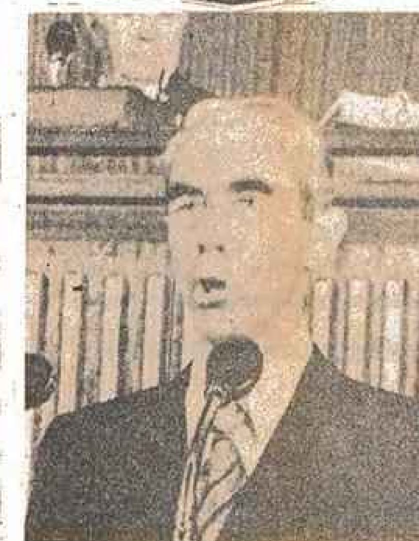
Milliyetçi Cephe yıkılınca bu faşistlerin de günü karardı. Ecevit hükümeti önce meselenin üzerine gideceği umudunu verdi. Okullar tatil edildi. Bu doğru bir karardı. Fakat faşist sürüler sokaklara dökülüp başkaldırınca, hükümet geri çekildi. "İsaya da, Musaya da yaranmanın" hesabı içinde olan hükümetin bu haline şaşmadık.

Çünkü biz emekçiler, sahte umutları biliriz ve arkasından gitmeyiz. Faşistlerin yuvasını "karınca ezmez" politika ile dağıtmanın imkanı yoktur. Faşizmi inine tıkacak ve onun ocağına incir dikecek olan güç, unutmayalım ki, işçi sınıfının örgütlü gücüdür.

EĞİTİM ENSTİTÜLERİ FAŞİSTLERDEN TEMİZLENMELİDİR!

OKUMA VE CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMALIDIR!

BU RESMİ UNUTMA!..

-Bu bir işkenceci başıdır-

12 Mart'ın işkenceci general eskisi Faik Türün yeniden konuşmaya başladı. Konuştukça yakayı ele verdi. Suçlarını itiraf etti.

Türün 12 Mart'da kurulan işkence tezgahlarından "Faili Meçhul Cinayet"lerden, tırmanan faşizmden sorumludur.

Sanmasın ki, bütün yaptıklarının hesabı "mahkeme-i Kübra"ya kalacaktır. Halkımız Faik Türün ve benzerlerinden bir gün mutlaka hesap soracaktır.

FİLİSTİN DAVASINA İHANET ENVER SEDAT'A BİRŞEY KAZADIRMADI

Mısır Devlet başkanı Enver Sedat, Başkan Nasır'ın ölümünden sonra hızla palazlanan Mısır burjuvazisinin has adamıdır. Kendi sınıfının çıkarı İsrail'le savaş değil ticaret yapmayı emretmektedir. Bu yüzden Mısır Burjuvazisi, işgal altındaki Mısır topraklarını geri almak şartıyla İsrail'le ayrı bir barış anlaşması imzalamayı, ve Filistin Halkının gasbedilmiş topraklarını unutmayı planlamaktadır. İşte bu yüzden Enver Sedat İsrail'e barış elini uzatmış ve Tel Aviv'e gitmiştir. Ama tüm Arap halklarının ortak davasına ihanet etmiş olmak Enver Sedat'ın umduklarını ona kazandıramamıştır. Çünkü İsrail siyonistlerinin gözü öylesine dönmüştür ki, Mısırla barış yapıp arklarını emniyete almayı bile umursamamaktadırlar. Siyonistler emperyalizm tarafından Filistin'e yerleştirildikleri 1949 yılından beri sürekli olarak yayılma, topraklarını genişletme siyaseti gütmektedirler. Şimdi işgalleri altında bulunan, Mısır'a ait Sina yarım adasının ve Gazze şeridinin büyük bir kısmını geri vermeye hiç düşünmediklerini Enver Sedat'ın yüzüne karşı söylediler.

Enver Sedat'ta hemen Afrika'ya koştu. "Aman Carter, bu işin anahtarı sendedir, şu İsrail'e söylede munafıklık yapmasın!" diye yalvarmaya başladı. Ama Carter'dan yardım değil nasihat aldı. Daha esnek davranması, bazı tavizler vermesi gerektiği söylendiken disine, öyle ki, gazetecilerin belirttiğine göre, Carter'ın yanından ayrıldığında Enver Sedat'ın yüzünden düşen bin parça oluyordu.

Diğer taraftan tüm adaletten, barıştan yana insanlık ve Arap halkları Enver Sedat'ı lanetlediler. İlerici Arap ülkelerinin devlet başkanları Sedat Vaşington'a yüzsürmeye giderken Cezayir'de toplandı. Bu toplantıda Filistin Halkının tek temsilcisi Filistin Kurtuluş Örgütü Lideri Yaser Arafat yaptığı konuşmada ABD'yi "Siyonist savaş makinasını beslemekle" suçlarken, Sovyetler Birliğini de Filistin davasına sağladığı destekten ötürü kutladı.

Konferansa katılanlar bir bildiriyle Sedat'ı kınadılar. Sedat'ı kinamayan, destekleyen ülkeler ise uşunlardı:Amerika Avrupanın kapitalist emperyalist ülkeleri, Suudi Arabistan, Küveyt gibi gerici Arap rejimleri ve Çin Halk Cumhuriyeti. Çin Halk Cumhuriyetinin Mao'cu yöneticileri tüm dünya görüşlerini Sovyetler Birliğinin Sosyalist sistemin bu yüce kalesinin kötülenmesi, etkisizleştirilmesi, halkların onu örnek almasının önlenmesi üzerine kurmuşlardır. Bu yüzden de Başkan Nasır'ın ölümünden sonra Enver Sedat yönetiminin Sovyetler Birliği ile ilişkilerini bozmasını memnuniyetle izlemişlerdi. NATO'nun güçlendirilmesini isteyen, emperyalist Batı Avrupa ülkelerini habire Sovyet tehdidine! karşı uyaran Çin Halk Cumhuriyetinin Mao'cu yöneticileri Mısır Dışişleri Bakan yardımcısının Çin'i ziyareti sırasında Başkan Sedat'ın politikasını desteklediklerini kendisine ifade etmişlerdir. Böylece Çin'in Mao'cu yöneticileri bir kere daha emperyalizmle uzlaşan politikalarının örneğini vermiş olmuşlardır.

gerçeğin dili

Enver Sedat Arap Davasına ihanetin peşrevini yapıyor

İsrail egemen sınıfları bugün Filistin halkının yurdunu, Suriye'nin Golan Tepelerini, Şeria'nın batı yakasını, Mısır'a ait Gazze şeridini ve Sina yarımadasını işgal altında tutuyor. İsrail topçusu ve hava kuvvetleri Güney Lübnan'daki Filistin göçmen kamplarını bombardıman ediyor, yüzlerce sivili katlediyor. Arap topraklarında yeni İsrail yerleşim merkezleri peşpeşe kuruluyor.

Tüm bunlar olurken, Nasır'ın ölümüyle önce kendi yurdunu Amerikan emperyalizmine peşkeş çeken Enver Sedat şimdi de Filistin halkının topraklarını ve tüm Arap halklarının ortak davası olan Filistin halkının bağımsız devlet kurma hakkını siyonistlere ve emperyalizme peşkeş çekiyor.

Bilindiği gibi Sedat, Menahem Begin'in kanlı elini sıkmak için İsrail'e gitti.Sonra Begin'i kendi ülkesinde ağırladı. Daha sonra da bu davranışlarının Arap halkları arasında yarattığı infiali yumuşatmak için İsrail'le uzmanlar seviyesindeki görüşmeleri kesti.

Şimdi haber verildiğine göre bu görüşmeler yeniden başlayacakmış. Bunun böyle olacağı belliydi. Şimdi de Sedat İsrail'i barış istememekle suçlamakta ve tüm Arap topraklarından çekilmez ve Filistinlilerin devlet kurmasına izin vermezlerse barış olmaz demektedir. Bunlar peşrevdir. Eğer Sedat iktidarda kalabilir ve başına bir bela gelmezse, hepimiz göreceğiz ki, İsrail'le ayrı bir anlaşma imzalayacaktır. Ve bu anlaşmada Filistin halkının devlet kurma hakkından tek satırla bile bahsedilmeyecektir.

Ama Arap halklarının siyonizme ve emperyalizme karşı verdikleri mücadele kendi ülkelerindeki sınıfsal mücadeleden ayrı değildir. Emperyalizmin işbirlikçileri iktidardayken emperyalizmle mücadele edilemez.Arap halkı bunu hergün biraz daha iyi anlıyor. Sedat gibi emperyalizm işbirlikçilerinin suyu da bu yüzden ısınıyor yavaş, yavaş.

Sahibi: Ali KAR-Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Hamit ÇAYLI-Adres: Başmüsahip Sk. Tan Apartmanı 10/11 Cağaloğlu-İSTANBUL

Baskı Asat Ofset Baskı Tarihi: 15-2-1978

MİLLİYETÇİLİK VE İLHAKÇILIK SOMALİ YÖNETİCİLERİNİN AYAĞINA DOLANDI

Somali ve Etiopya Güney Doğu Afrika'da iki komşu ülkedir. Her iki ülke de emperyalizmden bağımsızlaşmak, köklü sosyal dönüşümlerle insanın insan tarafından sömürülmediği bir düzene sosyalızme doğru yol almak istiyorlardı. Sosyalist sistemle iyi ilişkiler içindeydiler. Başta Sovyetler Birliği ve Küba olmak üzere sosyalist ülkeler Doktor ve tıp malzemeleri yollamaktan tutun da fabrika açmaya, yol yapmaya kadar, eğitim hizmetlerini yaygınlaştırmaya k kadar çeşitli alanlarda bu iki ülkeye yardım ediyordu.

Tabii emperyalizm bu durumdan çok rahatsız oluyordu. Kızıl denizin ağzındaki bu iki ülke bu doğrultuda yollarına devam ederlerse Afrika'daki ve Arap yarımadasındaki başka ülkelerin halkları açısından cazip bir örnek haline gelebilirler, emperyalizmin çıkarları ciddi bir şekilde sarsılabilirdi.

Somali hükümetinin Etiyopya ile savaşa kalkışmasında emperyalizmin kışkırtmalarının ne kadar rol oynadığını henüz bilmiyoruz. Ama bu olay emperyalizm tarafından büyük bir memnuniyetle karşılandı.

Somali hükümeti Etiyopya'nın Ogaden bölgesine göz dikti. Her iki ülkenin de işçi sınıflarının çok zayıp oluşu milliyetçiliğin ve başka halkların topraklarına göz dikip yayılma siyaseti gütmenin maddi zeminini yaratıyordu. Somali ordusu sınırı geçerek Ogaden'e saldırınca iki yoksul ülke arasında savaş başlamış oldu. Başlangıçta Somali kuvvetleri başarılar kazandılar. Sosyalist sistem bu savaşta haksız olanı yalnız bıraktı. Sosyalist sistem her zamanki gibi son derece prensipli davrandı bu konuda. Somali'yi bu haksız eyleminden vazgeçirmek iki ülke arasında kardeşlik bağları kurmak için çok uğraşıldı. Fidel Kastro taa Küba'dan kalkıp geldi. Anlaşmazlıkları görüşmeler yoluyla halledilip, aralarında bir federasyon kurmaları önerildi. Ama tüm çabalar para etmedi. Somali yöneticilerinin gözlerini ulusal bencillik ve milliyetçilik köretmişti bir kere.

Şimdi savaşın kaderi belli olmuştur. Belki de bu satırları okuduğunuz sırada Somali Kuvvetlerii Etiopya topraklarından atılmış olacak.Sonunda milliyetçilikten çıkan bu maceradan her iki halk da büyük zararlar gördü. Kaybolan canlar biryana, kalkınmaya, eğitime, tıbba harcanacak yerde zaten dar olan imkanlar savaşa harcanmış oldu.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

EĞİTİM KÖŞESİ

Demokratik Eğitim Kurultayı eğitimin geleceğine ışık tutuyor

Eğitim emekçilerinin önder örgütü TÖB-DER, Türkiye'nin eğitim sorunlarını tartışmak ve eğitimin geleceğine ışık tutmak amacıyla DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI'nı düzenledi. Kurultay, içinde yaşadığımız günlerde daha bir önem kazandı. Okullarda can güvenliği kalmamış. Öğrenim özgürlüğü yok. Öğretmenler üzerinde baskı ve zulüm bütün şiddetiyle devam ediyor. Okullarda öğrencilere bilgi ve eğitim yerine faşist ideolojinin saçmalıkları öğretiliyor. Faşizm, çeşitli toplum kesimlerinde oldukça geniş tahribatlar yaptı.

Kısacası toplumumuzda sömürüye, baskıya ve zulme hizmet eden düşünceler daha çocuk yaşlarda kafalara sokulmak isteniyor. Emekçilerin kültürü baskı altında tutuluyor, gelişmesi engelleniyor. Sosyalist düşünceler yasaklanmak isteniyor, yayınlar toplatılıyor. Emekçilerin yararına olan düşüncelerin yaygınlaşması her araca başvurularak engelleniyor.

Biz emekçiler buna şaşmıyoruz. Çünkü içinde yaşadığımız toplumun sınıflı bir toplum olduğunu, eğitim faaliyetlerinin egemen sınıflar tarafından yönlendirildiğini biliyoruz. Mevcut eğitim sistemi sömürücülere hizmet ediyor, onlara uşaklık edecek insanlar yetiştirmeyi amaçlıyor. Radyo, televizyon, devlet yayınları, günlük basın, dergi, gazete, mecmua gibi araçlarla yığınların demokratik kültürü yozlaştırılmak isteniyor.

İşte TÖB-DER'in düzenlediği DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI bu şartlarda toplandı ve bu sorunlara çözüm bulmaya çalıştı. Çalışanların çıkarlarını yansıtan bir eğitimin nasıl yerleştirileceğine ilişkin tartışmalar oldu. Bazı önemli kararlar alındı. Gelecek sayılarımızda değineceğimiz bu kararların hayata geçirilmesi için bütün emekçiler var güçleriyle çalışmalı ve kendi çıkarlarını yansıtan bu kararlara sahip çıkmalıdırlar.

Biz emekçiler, kendi yararımıza olan eğitimin gerçekleştirilmesi için vargücümüzle çalışacağız ve bu mücadelemiz sürekli olacaktır.

Carrar ana faşizme karşı

DİYARBAKIR ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ DERNEĞİ (DÜÖD)NİN DÜZENLEDİĞİ GECE BÜYÜK İLGİ GÖRDÜ.

Fahri ERYILMAZ
Gerçek Gazetesi
Diyarbakır Muhabiri

Daha önceleri, "bu oyun oynanmamalı","suç". "Şilide av" isimli oyunları sahneleyen DÜÖD tiyatro kolu, Diyarbakır'daki tiyatro boşluğunu doldurmak için büyük çaba harcayarak, şimdi de BERTHOL BRECTH'in "CARRAR ANA'NIN TÜFEKLERİ" adlı oyununu başarıyla oynayarak izleyenlerin büyük beğenisini kazanmıştır.

Geceyi bir konuşmayla açan sunucu Korkut Canpolat, faşizme karşı mücadelede kadının yerini ve önemini anlatan bir konuşma yapmış ve tüm kadınları bu mücadeleye aktif olarak katılmaya çağırmıştır.

Gecede, ozan Gani Cansever ve genç ozanlardan Erhan Karagöz ile Ziya Laçin çeşitli devrim türküleri okumuşlar, ayrıca DÜÖD folklor ekibi yöresel oyunlardan örnekler vererek geceye renk katmışlardır.

ROPÖRTAJ

DİYARBAKIR SHEEL'DE GREV

Direniyorlar, kazanacaklar *Sosyalistlerle omuz omuza*

Bir yanda davullar, bir yanda zurnalar bir oyun havasını alabildiğine haykırırlarken puslu bir Diyarbakır gününde, son derece de sevinçli insanlar kolkola girmişler,bir folklor gösterisin deymişçesine kendilerinden geçmişler, kan ter içinde Doğu'nun milli oyunlarını oynuyorlar.

Bunlar, çok uluslu bir petrol şirketi olan SHELL işçilerinden başkası değil.Grevdeki işçiler. Ve sanki grevde değil de, bir bayram yerinde gibi, hepsi de coşkulu ve neşeli.

"Grev gözcüsü" önlüğünü taşıyanlar alabildiğine gururlu ve görevini yerine getiriyor olmaktan mutlu.

İş yerlerine kuş uçurtmuyorlar. Hatta henüz tamamlanan, son derece de konforlu ve modern bir bina olan yeni müdürlük binasına müdürü sokmadıktan başka, duvara "verirsen oturturuz" diye bir de slogan asmışlar ve bir çok anlamlı sloganlar var bundan başka. Örneğin sendikanın balkonuna şöyle bir pankart asılmış.

"Shell'den zam değil, petrollerin millileştirilmesini istiyoruz!"

Gene iş yerinde bir duvara kırmızı boyayla şu sözler yazılmış:

"Türkiye Petrolleri A.O."

Bunun dışında,

"Hak verilmez alınır", "Her şey, iş, ekmek, özgürlük için"

Ve asıl anlamlısı, SHELL ambleminin tehlike işareti olan kuru kafaya benzetilmiş olması.

Daha bir çok slogan ve kararlı, inançlı insanlar.

Yanlarına yaklaştığımızda bizi son derece de samimiyetle karşılıyorlar. Hepsi teker teker sıkıyor ellerimizi. Bir odaya alıyorlar. Odanın pencere camlarına yazılı kağıtlar var. Soruyoruz. Grev nöbet çizelgeleri diyorlar. Gece gündüz nöbet var bu grev yerinde.

Çay getiriyorlar ve biz bir yandan çaylarımızı yudumlarken bir yandan da yanımızda oturana soruyoruz:

S- Adınızı söylermisiniz?

C- Mehmet Bilgin. Petrol-İş Diyarbakır şubesinin mali sekreteriyim.

S- Grevi anlatırmısınız?

C- Bilindiği gibi 30.3.1977 tarihinde toplu sözleşme süremiz bitti. O günden bu güne yapılan görüşmelerde işveren özellikle uzlaşmaz bir tutum takındı. Sosyal haklar konusunda hiç bir tavize yanaşmadı. Bu durum, 5.10.1977 tarihine kadar sürdü.Yapılacak bir şey olmadığını görünce grev kararı aldık. Grev ilanlarını N.V. Turkse Shell Diyarbakır ve Ankara iş yerlerine astık. Ancak Bakanlar Kurulu birinci kez 30 ikinci kez 60 gün olmak üzere grevlerimizi erteledi.12.1.1978 tarihinde erteleme süreleri bitti. Ancak biz, ülkenin içinde bulunduğu petrol darboğazlarını ve yeni hükümetin durumunu göz önüne alarak 17 gün daha bekledik. Fakat uluslararası çok uluslu bir şirket olan Shell, tüm dünyada geri kalmış ülkelerde yapmakta olduğu uygulamaların yanı sıra hala uzlaşmamakta direnince zorunlu olarak greve başladık.

S- Kaç işyerinde , grev uyguluyorsunuz?

C- Şimdilik sadece Shell istihsal bölümünde 185 işçiyle grevdeyiz. Ancak işveren tutumunu değiştirmediği taktirde diğer iş yerlerindede kararı uygulamaya koyacağız ayrıca KCA iş yerlerindede grev ilanları asılmış durumdadır. O iş yerlerindede grev her an uygulanabilir.

S- İş veren en çok hangi konularda direniyor?

C- Özellikle sosyal haklar konusunda. Hele ehele kıdem tazminatı konusunda çok katı.

S- Peki alacağınız bazı haklar sorunları çözebilecekmi?..

C- Şüphesiz hayır. Bu ancak geçici bir çözüm olabilecektir. Biz aslında petrollerin karşısında bir an için rahat nefes almamız sağlanabilir. Biz aslında petrollerin millileştirilmesini amaçlıyoruz. (Bu görüşe odayı dolduranların tümü iştirak ediyor)

S- Diğer sendikalardan ve demokratik kuruluşlardan destek görüyormusunuz?..

C- Evet. Ziyaretimize geliyor, bizlere güven ve destek veriyorlar.

S- İşçiler nasıl bir tutum içindeler?..

C- Grev işçilerimize yeni bir canlılık kazandırmıştır .. Hepside haklarını mücadeleyle alacak olmanın bilincindeler.

S- Çalışırlarken karşılaşılan zorluklarınız nelerdir?...

C- Bizler gece-gündüz, yaz-kış yağmur çamur-kar demeden, hafta tatili yapmadan her türlü tabiat şartlarında ve zorluklarında çalışan insanlarız. En yakın iş yerimiz 60 kilometredir. İki yıldır pek kış yok ama, daha önceleri iş yerlerinde mahzur kaldığımız çok olmuştur.

S- Bir iş yerinde grevdesiniz. Diğer ünitelerdeki işçiler ne yapıyorlar?..

C- Onlarda bir an önce bizimle birlikte greve girmek ve aktif olarak mücadele etmek istiyorlar.

Mehmet Bilgin arkadaşa teşekkür edip başarı diledikten sonra dışarı çıktık ve grev gözcülerinin yanına yaklaştık. Etrafımızı bir anda sarıyorlar. Foto muhabiri arkadaşımız durmadan resim çekerken bende soruyorum..

S- Kendinizi tanıtırmısınız..?

C- Benim adım Hamdi Candurak, arkadaşımın da Ali Şimşek. Grev gözcülüğü yapıyoruz.

S- Grevde olmaktan dolayı neler hissediyorsunuz?..

C- Heyecanlı ve sevinçliyiz.. İş verene avuç açmıyoruz.. Hakkımızıda söke söke alacağız.

S- En çok üzerinde durduğunuz istekleriniz nelerdir?.

C- Sosyal haklarımızın arttırılmasını istiyoruz. Ama biz petrollerin devletleştirilmesini en çok istiyoruz. Devlettende bu yolda çalışmalar bekliyoruz.. (Öteden birisi söze karışıyor..-Ele güne çalışmaktan bıktık usandık-)

S- Moraliniz nasil..?

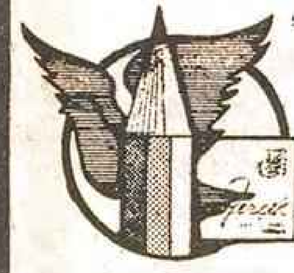
C- Belli olmuyormu..? diye soruma soruyla karşılık verirken gülüyordu. Evet belliydi. Bu zayıf ve güçsuz bedenlerde olağan üstü bir canlılık ve bu ferleri sönmüş gözlerde bambaşka bir parlaklık vardı ve alabildiğine sevinçliydiler.

Hepsiyle tokalaşarak vedalaştıktan sonra dönüş yolunu tutarken;

"Gerçek kurtuluşuumuzu" düşünüyordum...

FAHRİ ERYILMAZ
GERÇEK.
DİYARBAKIR MUHABİRİ

Gerçeğe mektup

PARTİ

İsyan ederlerdi
önceleri sadece
bilimle donandı öfkeleri
şimdi dalga dalga
kitleler içinde
esnek
ve çelikten binlerce yürek
çarpmaktadır: PARTİ
mutlaka PARTİ

A.PAKSOY

1978'E GİRERKEN

Bakmayın bu kadar sevinçli olduğuma
Aslında o kadar yorgunki kalbim
Fakat çarpmaktadır
acı ve umutla.

Geride bıraktık mezar taşlarını
Fakat toprakları hala nemli ve sıcaktır.
Geride bıraktık ihaneti
Fakat unutmadık.
Geride bıraktık beyaz it sürülerini
katliamları
işkenceleri
ve provakasyonları
Fakat yazılıdır
Devrim adlı defterin
Kızıl sayfalarında.

Evet
biz geri dönülmez bir yoldayız
yolundayız tarihin.
Bir kızıl gemiye bindik
tarihin derinliklerinden gelen
açıldık mavi okyanuslara
dalgalarda kızıl ışıltılar
yolcuların açık alınları kızıl
ve ufkumuz kızıl.

Dönüp bakmadık kıyıya dönenlere
Yalvarmadık limanlarda bizi terkedenlere.

Bir yıl daha bıraktık geride
Fakat daha uzundu geçen yıllardan
Bakmayın bu kadar sevinçli olduğuma
umutlu olduğumdandır yeni yıldan
yeni yıllardan
gelecekten.

A. PAKSOY

tütün başfiatı yetersizdir

Geçtiğimiz hafta Ege Tütün Piyasası açıldı. Geçen yıl 50 TL. olan tütün başfiatı bu yıl CHP iktidarının bu denli "Köylüleri kollayacağız" sözlerine rağmen 57 TL. olarak tesbit edildi. Bu yıl başfiat 57 TL.olduğuna göre ortalama fiat 43 TL. yi geçmiyecektir. Buna bir de "su-çürüğü" "irâk" diyerek köylüden parası ödenmeden alınan başka bir deyimle gasbedilen tütünleri eklersek bu fiatı 36-37 TL. ye kadar düşürdüğünü göreceğiz. CHP bir taraftan köylülere, işçilere refah getireceğini söylerken diğer taraftan uygulamada köylülerin ürettiği taban fiatlarını düşük tutarak küçük üreticinin büyük tütün alıcısı durumunda olan yerli ve yabancı tekeller tarafından amansızca sömürülmesine yolaçıyor. Geçtiğimiz yıldan bu yıla hayat pahalılığı % 30'u bulurken tütün ekicisinin ürettiği tütün'e yapılan zam bunun yarısına dahi ulaşmıyor.

Ayrıca bu başfiat uygulaması küçük üreticinin zararına, işleyen bir kandırmacadan öteye gitmiyor. Örgütsüz bulunan küçük tütün üreticisinin değil, büyük tekellerin işine yarıyor. Öyleyse, bütün bunlara karşı küçük tütün üreticilerinin örgütlenmeleri,aldıkları avansların faizsiz olmasını, tütün alımında yerinde tesbit (köy mübayaasının) uygulanmasını ve başfiat yerine kademeli fiat uygulanmasının sağlanması için mücadele etmelidir.

TSİP'nin Açıklaması

14.ŞUBAT.1978

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP) Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz bir demeç vererek hükümetin uyguladığı tütün baş fiat politikasını eleştirmiş ve geçen yıla nazaran baş fiattaki artışın hayat pahalılığındaki yükselişin yarısını bile karşılıyamadığını söylemiştir. Kazmazın demeci şöyledir:

"Başbakanın geçenlerde müjdesini verdiği "tasarruf dönemi"nin ilk uygulaması tütün baş fiatının tesbitinde kendisini göstermiştir. Geçen yıl ki 50 TL. lik baş fiatı düşük bulan CHP şimdi sıra kendisine gelince 57 TL'lik baş fiatı tütün ekicisine dağıtmıştır. Kalkınmanın köylüden başlıyacağını ağzından düşürmeyen CHP yönetimi köylüyü ne kadar kolladığını bu baş fiatla açıkça göstermiştir.

Biz olacakları çok önceden söyledik.Sosyal demokrasinin hem emekçileri hem de patronları kollaması mümkün değildir dedik.Böyle oluncada CHP tercihini patronlardan yana koyacaktır dedik, nitekim de öyle oldu. Düşük fiat politikası uygulayarak hem sanayiciyi,hem ihracaatçı büyük tüccarı, hem de böyle isteyen emperyalistlerin güdümündeki uluslararası kredi kurumlarını memnun etti.

Sermayenin temsilcisi MC partileri, zaten düşük taban fiat politikasının şampiyonluğunu yapmışlardır. Onların demagojileri kimseyi kandıramaz ama hayat pahalılığının bir yıl da % 30'u bulduğu bir ülkede köylünün ürününe yapılan zam bu artışın yarısını bile bulmuyorsa, CHP'nin halktan yana olduğuna halkın kendisi de inanmaz. Hatta "bu hükümetin de ötekilerden ne farkı var ki?" diye sormaya başlar.

Tasarruf iyi güzel ama, CHP tasarrufa köylünün emeğini ucuza kapatarak başlamıştır. Oysa pek ala emekçi köylüyü kollayacak kademeli bir fiat tesbitine gidilebilirdi. CHP tasarruf istiyorsa küçük bir azınlığın milyarları aşan lüks tüketimine çare bulmalıdır. Ne ki CHP'de hakim sağ yönetim bunu yapmaktan çok uzaktır ve emekçi halkımız sosyal demokrasinin de açmazını, onu bizzat deneyerek görecektir,

Şimdi biz diyoruzki baş fiat kandırmacası terk edilmeli. Taban fiat uygulanmalıdır. Üreticilere verilen avanslar faizsiz olmalı, avans üretim masraflarını karşılamalıdır. Tütün alımında yerinde tesbit (köy mübayaası) uygulanmalı,mübayaa bir ay da bitmelidir. Tütünlerin muayenesi tütün üreticilerini temsil eden bir heyet ve tütün sahibinin nezaretinde yapılmalıdır. Gübre, ilaç, tohum vb. tarım girdileri devletçe zamanında karşılanmalıdır. Tarla kiraları sınırlandırılmalıdır" demiştir.

TSİP
BASIN BÜROSU

örnek bir gazeteci

Gerçek Muhabiri Fahri Eryılmaz işçilerle

Gerçek Gazetesi Diyarbakır muhabiri Fahri ERYILMAZ arkadaşımız muhabirlik görevini yüklendiğinden bu yana, bölgede elinin uzanabildiği kadar gazetemizin gözü, eli ve kulağı olmuştur. Muhabir arkadaşımız bölgede bugüne değin gazetecilik konusuna giren bütün olayları zamanında, bilinçli görev anlayışı ve sorumluluk duygusu ile gazetemize iletmeyi başarmıştır. Haberlerini resimliyen ve belgeliyen Fahri ERYILMAZ arkadaşımız ayrıca çalışmalarını rapor halinde gazetemize bildirmekte ve eksikliklerinin özeleştirisini dürüstçe yapmaktadır.

Gazetemizden başka kardeş yayın organlarına da haber gönderen Fahri ERYILMAZ arkadaşımızın bu örnek davranışı övgüye değer buluyoruz.

GERÇEK GAZETESİNE BASKILAR SÜRÜYOR.

-Gerçek Gazetesi Ordu Muhabiri Ali Aktürk bildiriyor-

Polis Ordu'da Gerçek Gazetesi'nin satışını 25.1.978 tarihinde engelledi.

TSİP üyesi arkadaşlar geGerçek Gazetesi'nin sokakta satışını yaparken iki sivil polis tarafından engellenerek, gazete satışını yapan Musa Şener arkadaş birinci şubeye götürülmüştür.

3 saat birinci şubede bekletilen Musa Şener çeşitli sorgulardan sonra serbest bırakılmıştır.

Daha sonra Musa Şener arkadaşla görüştük.

Sivil polisler tarafından "141-142 kaldırılmalıdır", "faşist yuvalar dağıtılmalıdır" diye sokakta bağıramazsın gerekçesiyle birinci şubeye götürüldüğü öğrenilmiştir.

ORDU
Gerçek Muhabiri
Ali AKTÜRK

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

MADEN-İŞ GREVLERİ BİTTİ AMA MÜCADELE SÜRÜYOR

9 aydır devam eden Maden-İş grevleri bitti. Sözleşme imzalandı. İşçiler bazı haklar kazandılar ve patronlar bazı haklar vermeye zorlandılar. Ekonomik mücadelede şimdilik biz emekçiler kazançlı çıktık. Yiğit metal işçileri haklarını direndiler ve aldılar. Şimdi artık bize düşen, grev okulundan dersler çıkarmak ve bu deney ışığında gelecekteki mücadelemizi güçlendirmektir.

MESS'e karşı metal işçilerinin verdiği yiğit mücadele bize gösterdi ki,

- o Biz haklarımızı ancak kendi bilinçli ve örgütlü mücadelemizle elde edebiliriz.
- o Biz haklarımızı koparıp alabilmek için dayanışma ve birlik içinde olmalıyız. Tüm emekçiler birbirlerine omuz vermelidirler.
- o Kazandıklarımızın elimizde kalmasını istiyorsak mücadelemizi sürekli kılmalı ve örgütlenmemizi güçlendirmeliyiz.

Grevlerden gördük ve öğrendik. Öğrendiklerimiz mücadelemizde silahımız olacaktır. Bu bir ekonomik

murebeydi. Kazandıklarımız oldu, kaybettiklerimiz oldu. Kazandıklarımızın gücümüzden, azmimizden, birliğimizden doğduğunu öğrendiğimiz kadar kaybettiklerimizin sebeplerini de bilmeliyiz.

Patronlar karşımızda tek tek idiler. Ama grevler sırasında birleştiler ve bugün tek tek patronlar değil MESS'le karşı karşıyayız.

Birlik olduğumuz sürece tek tek patronları dize getirmemiz ve haklarımızı koparmamız kolay olmaktaydı ama artık bundan sonra patronlar karşımıza birlik olarak çıkacaklar. Bundan böyle MESS'le savaşacağız.

Bunun için örgütümüzü güçlendirmeliyiz. Sendikalarla mücadele yetmez çünkü patronlar siyasi iktidarlardan güç alıyorlar. Bizim de siyasi mücadele vermemiz gerekir. Siyasi örgütümüzle mücadele içinde yer almalıyız.

Hiç bir siyasi gurup bizim bilinçli ve örgütlü mücadelemizden kendisi için parsa toplayamaz. MESS'e karşı mücadelemizde bunun örneklerini gördük. Kayıplarımız vardır ve bunların sebebi, mücadelemizi bütün çalışanlara ve demokrasi güçlerine maledemeyişimizdir... Bundan ders almalıyız ve bütün emekçilerin çıkarlarının bir olduğunu bilmeliyiz. Ekonomik kazançlarımız yetmez, siyasi kayıplarımız olmuştur. Örgütlü patronlar karşısında bundan böyle ancak daha güçlü bir örgütle mücadele edebiliriz. Mücadele bitmedi. Zorlaştı ve görevlerimiz arttı.

Mücadele birliği gerektiriyor. İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ için ne lazımsa yapmalıyız.

irade beyanı mı, referandum mu?

İşçiler sendikalarını kendileri seçmelidirler. Bunun adı REFERANDUMDUR. Ecevit hükümeti, programına, REFERANDUM hakkımızı tanıyacağını koymuştur. Ama Ecevit hükümetinin bu vaadini kendi işteğiyle gerçekleştirilmesini beklemiyoruz.. Çünkü bu hükümetin bütün vaadlerinde samimi olduğunu söylemek için vakit henüz erkendir.

Nitekim, anlamını çok iyi bildiğimiz REFERANDUM'u Ecevit hükümetinin çalışma bakanı değişik olarak tanımlamıştır ve adına "İRADE BEYANI" demiştir. Halbuki REFERANDUM ile irade beyanı arasında hiç bir benzerlik yoktur ve irade beyanıyla işçilerin kendi sendikalarını kendilerinin seçmeleri olanağı yoktur. İrade açık olarak beyan edileceğinden ya da gizli bile olsa sahte belgeler düzenlemeye elverişli bulunduğundan işverenlerin işçi iradesi üzerinde oyun oynamaları, sarı sendikaların bu konuda sahtekarlık yapmaları mümkün hale gelecektir.

Bu nedenle bizler kesin olarak REFERANDUM hakkını savunmaktayız ve bunun yasallaşması için mücadelemize devam edeceğiz. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin REFERANDUM KAMPANYASI'nı açtığından bu yana oldukça zaman geçti ve bu zaman içinde verdiğimiz mücadele en geniş işçi kesimleri tarafından benimsendi. Artık bu noktadan sonra geriye adım atmayacağımızı herkes bilmelidir.

Haklarımızın verilmiyeceğini ve bizlerin mücadelesiyle söke söke almamız gerektiğini biliyoruz. REFERANDUM hakkımızın sulandırılmasına izin vermiyeceğiz ve bu hakkımızı almak için mücadelemizi yükselteceğiz.

Şiarımız "İRADE BEYANI DEĞİL REFERANDUM" dur.

İşçi sınıfı demokrasi mücadelesinde en başta

BURDUR'DA İŞÇİLER DİRENİYOR

Burdur Genel-İş (DİSK) üyesi işçilerin başlattıkları grev başarıyla sürmektedir. Sağcı belediye başkanı Çetin Bozcu'nun (AP) tüm anti-demokratik girişimleri iflas etmektedir. Bu grevle ilgili olarak yakından ilgilenen Burdur Gerçek Muhabiri grevci işçilerle bir röportaj yapmaktadır.

Soru: Niçin sendikaya üye oldunuz?

İbrahim Aşık (İşçi): Sosyal haklarımızı alabilmek ve işten atılan 35 işçi arkadaşımızın işe alınmaları için.

Soru: Sendikaya üye olduktan sonra işveren hangi baskıları uyguladı ve uygulamaya çalıştı?

İbrahim Aşık (İşçi): Sendikaya üye olduğumuz için işveren önce ekonomik baskılarını, sonra besleme uşaklarını üzerimize direnişimizi kırmak için saldırdı.

Soru: Bu baskılara karşı nasıl mücadele ettiniz?

İbrahim Aşık (İşçi): Bu baskılara karşı sendikaya üye olan önce 82 arkadaşımız ile sonra üye olan toplam 104 arkadaş tek vücut tek yumruk olarak her ne pahasına olursa olsun en güçlü biz olduğunu, yani işçi sınıfı olduğunu ve sonuna kadar haklarımızı almak için direneceğimizi gösterdik.

Soru: Mücadelenizi başarıya ulaştıracak güç nedir?

İbrahim Aşık (İşçi): Mücadelemizi başarıya ulaştıracak güç işçi sınıfımızın kendi öz gücüdür.

Soru: Sizin bu haklı direnişi (grevi) hangi örgütler destekledi?

İbrahim Aşık (İşçi): Bizim bu haklı grevimizi en başta Türkiye Sosyalist İşçi, Partisi (TSİP), CHP ve demokratik kuruluşlardan; TÖB-DER, TÜS-DER ve Gıda-İş (DİSK) tüm güçleriyle desteklediler.

Soru: Bu mücadele size ne gibi dersler verdi?

İbrahim Aşık (İşçi): Bu mücadeleden çıkardığımız dersleri üç ana grupta açıklayacağım:

a- Sermaye sınıfının işçi sınıfı karşısında ne kadar güçsüz olduğunu,

b- Bu güçsüzlüğünü, örtbas edebilmek için zorbalık dahil her türlü kanunsuz baskıları uyguladığını,

c- Her türlü baskı ve zulme karşı işçi sınıfının her zaman öncü güç ve en büyük kuvvet eve asla yenilmez bir güç olduğunu bizzat bu mücadelemizde öğrendik.

Yaşasın grevdeki yiğit Belediye İşçi Kardeşlerimin direnişi!

Kahrolsun sermaye ve onun uşakları!

Yaşasın İş, Ekmek, Hürriyet mücadelemiz!

Maocu'ları iyi tanıyalım

Bir Murat Bayrak vardır. Sancak-Tül fabrikası sahibi. Bu azılı işçi düşmanı faşist fabrikasında daha geçenlerde lokavt ilan edip 900'e yakın emekçi kardeşimizi kapı dışarı etmiştir. Murat Bayrak, kendisi gibi işçi düşmanı ve gerici olan Maoculara sahip çıkıyor, onları övüyor. 7 Şubat 1978 günü gazetelerde Murat Bayrak'ın bir demeci çıktı. Şöyle diyor sınıf düşmanımız:

"Maocuların yazdıklarında büyük gerçek payı vardır. Yakında çıkaracağım günlük gazetede bazı maocu yazarların Sovyet aleyhtarı yazılarına yer vermeyi dahi düşünebilirim. Çünkü düşmanımız ortaktır."

Uzun söze gerek yok. Onların ortak düşmanı biz emekçileriz. Ama bizlerin de ortak düşmanları vardır. Murat Bayrak ve Maocular da sınıf düşmanlarımız arasındadırlar. Onları iyi tanıyalım.

ADANA'DA TEKSTİL İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ SÜRÜYOR

Sömürüye, zulme, hayat pahalılığına ve siyasi cinayetlere karşı mücadele, Türkiye'nin her yanında olduğu gibi Adana'da da her geçen gün biraz daha güçleniyor ve işçi sınıfı mücadelenin öncülüğünü yapıyor. Dört sene önce, sarı sendika Teksif zincirini kırıp Tekstil'e geçen ve bugün DİSK ve Tekstil saflarında sağlamca yerini almış bulunan Özbucak işçileri geçen zaman içinde her türlü işveren oyununu bozarak geçtiğimiz ay şube kongrelerini yaptılar. Hemen sonra ise Özbucak işçileri, Teksif'in genel sözleşmesinden daha ileri haklar ihtiva eden toplu sözleşmelerini gerçekleştirdiler. Paktaş fabrikasında ise, referandum hakkının elde edilmemiş olması ve yerine iairade beyanı denilen açık, imzalı beyan usulünün uygulanması sonucu yetki iş mahkemesince Teksif'e verilmiştir.

DİSK 11. YILINDA

13 Şubat 1967 yılında kurulan DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU (DİSK) 11 yaşına girdi. 11 yıl, belki de 20 yıl içine sığmayacak kadar yoğun olaylar ve mücadelelerle geçti. Paşabahçe greviyle abaşlayan mücadele 15-16 Haziran'dan, DGM'lere karşı verilen mücadeleye, Demirdöküm, Singer, Sungurlar, İzsal direnişlerinden MESS'e karşı verilen mücadeleye uzanıyor. DİSK'in ders alınacak 11 yıllık geçmişi biz emekçiler için, ders alınacak yenilgiler ve zaferlerle doludur. İşçi sınıfımızın en uyanık kesimi DİSK'in içinde örgütlü olduğu için bu yenilgilerden ders çıkarmak daha bir önem kazanmaktadır. Çünkü, DİSK'in tarihi ile işçi sınıfımızın "kendisi için sınıf" olma mücadelesi arasında dolaysız bir bağ vardır.

DİSK'in 1967 şubatında kuruluşu, TÜRK-İŞ yöneticilerinin temsil ettiği "partiler üstü" sendikacılık anlayışına ağır bir şamar oldu. İşçiler kendi sınıf siyasetlerinin arkasından gitmeleri lazım geldiğini anladılar. Kurtuluşlarının kendi ellerinde ve kendi eserleri olacağını, kitaplardan değil, yaşayarak öğrendiler. İşte DİSK bu anlayışın üzerine kuruldu. İleri işçiler için, işçi sınıfımızın büyük çoğunluğu için önemli bir sendikal araç oldu. Ve bugünlere, yüzlerce sosyalistin, binlerce ileri bilinçli işçinin, akıl almaz zorluklara göğüs germesi pahasına gelebildi. DİSK'in temelinde Şerif Aygün'ün, Mehmet Gıdak'ın, Yusuf Yıldırım'ın, Necmettin Giritlioğlu'nun ve adını bilmediğimiz yüzlerle, binlerle işçinin kanları ve terlerinden yoğurulmuş bir harç vardır. O yüzdendir ki, DİSK, varlığına kasteden hataları kabul etmiyor. "İmparator"ları başından atıyor. Eyyamcıların, işçi sınıfının ahmak dostlarının yüzünü açığa çıkartıyor. DİSK'de her defasında bilim galip geliyor. İşçi sınıfının tümünün çıkarlarını savunanlar galip geliyor. İşçi sınıfının ekonomik ve siyasi birliğini savunan görüş galip geliyor.

DİSK'i önümüzdeki dönemde önemli görev ve sorumluluklar bekliyor. O, bu görev ve sorumluluklarını başardığı ölçüde işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütü olma hakkını koruyacaktır. DİSK'in başarmak üzere gündemine aldığı sorunlarla, işçi sınıfı sosyalistlerinin ümücadelesi arasında sıkı bir bağ vardır. Şöyle ki;

- İşçi sınıfının tümünün bugünkü ve yarınki çıkarlarını savunmak.
- İşçilerin ekonomik ve siyasi birliğini her şeyin üzerinde tutmak.
- Tüm bu görevlerin üstesinden gelebilmenin tek yolu olan işçi sınıfı bilimine sıkıca sarılmak.
- Demokrasi güçlerinin birliğinin özellikle günümüzde ekmek ve su kadar gerekli olduğunu bilerek, ayrılıkçı, bölücü ve itici tavırlardan kaçınmak,

gibi.

Belki bu saydıklarımıza eklenecek çok şey vardır. Fakat, DİSK'in önümüzdeki dönemde özellikle, demokrasi güçlerinin birliği konusunda takınacağı tutum, ciddi ve işçi sınıfımızın çıkarlarına uygun bir tutum olmak zorundadır. Kısacası DİSK, geçmişinden dersler çıkartabildiği, bilime ve prensiplere uygun davranabildiği ölçüde görevlerinin üstesinden gelecektir.

DİSK'in 11. Yıldönümü işçi sınıfımıza kutlu olsun.

